

נושא	נישואים כדמו"י		ידועים בציבור (13)	נישואים אזרחיים (14)		בני אותו מין (15)
	סמכות נמשכת	כריכה	הדין שחל			
<p>נישואין וגירושין</p>	x	<p>סמכות אוטומטית לביה"ד- ס' 1 לחוק שיפוט ביהד"ה</p>	<p>דין דתי (עקרון שמירת הדין האישי-סימן 47)</p>	<ul style="list-style-type: none"> הכניסה לקשר- אין צורך באקט רשמי. כדי לקבל זכויות- יש לעמוד בהגדרת ידב"צ בפסיקה: <ol style="list-style-type: none"> תנאי הזמן: יש חוקים שדורשים פרק זמן מינ' אבל אין הכרעה ברורה בפסיקה. סיגל ביטון- אחרי 4 חודשים בלבד; סידורבה- 8 חודשים; מגורים משותפים: בג"צ הדרות הנפרדות- לא תנאי מחייב אבל מהווים אינדיקציה טובה. יחסים אינטימיים: פס"ד כרמי: לא התקיימו יחסי מין וביהמ"ש אומר שזה לא תנאי הכרחי. נדרש פוטנציאל. מטרת הולדת ילדים: בג"צ הגדרת ידב"צ (הולדת ילדים): בני זוג שאחד מהם עדיין נשוי למישהו אחר ולא תכננו להביא יחד ילדים. ביהמ"ש אומר שזה לא תנאי הכרחי בעיקר אצל בני זוג שהם בסס ב' לחייהם והביאו צאצאים בסס א'. יש כוונת שיתוף נכסים. ייתכן שניתן להתנות על היות בני הזוג ידועים בציבור על אף העמידה בתנאים (פס"ד נהור- היה ספציפי לחוק הירושה). לעניין ס' 65(א) לחוק הירושה- בידב"צ, לא ניתן להתנות על מתן מזונות מהעזיבון (נהור). הגבולות של ידועים בציבור- הלכת פישביין (האחיות)- אין פוטנציאל של רכיב היחסים האינטימיים. היציאה מהקשר- אין צורך באקט רשמי (מעקף לביה"דר). מתיירים רק בביהמ"ש האזרחי כי בני הזוג לא נשואים!!! <ul style="list-style-type: none"> לגיטימיות ההכרה: המוסד ששל ידועים בציבור הכרחי לקיום תקנת הציבור; שינוי שם המשפחה לשם של הידוע בציבור (פס"ד אפרת). מעגל חיצוני- קל לקבל זכויות. יש חובת הכחה מול ביטוח לאומי ואז שאר רשויות המדינה נרתמות. פס"ד אלמוני- אם כתוב רק "בן זוג" ברירת המחדל היא שהחוק לא חל על ידועים בציבור וניתן יהיה להחיל רק בדרך של פרשנות תכליתית (ברק בלידורן עם פקני"ז). 	<ul style="list-style-type: none"> הכניסה לקשר: שאלת התוקף: בפרשת בני נוח באוביטר ברק מאמץ את גישת סימן 46: יש בחון האם יש כושר להינשא לפי הדין האישי; אחר"כ יש לבחון האם הטקס תקף לפי המשפט הבינלאומי הפרטי (באותה מדינה בה נשאו). אין תשובה ברורה באשר לכללי ברירת הדין אבל לא בטוח שצריך הכרעה כי הרישום מקנה את רוב הזכויות מול המדינה והמעגל הפנימי הוסדר בפסיקה. שאלת הרישום- פונק שלוינגר וכן ארי ושומן: יש להבחין בין תוקף הנישואין לבין רישומם. אין זה מתפקידו של הפקיד לתת דעתו על תוקף הנישואים אלא עליו לרושםם אם הובאה לפניו ראיה שנערך טקס נישואין תקף במדינה בה התקיים. אם בני הזוג לא נרשמו, ניתן לדון בהם כיבד"צים!!! היציאה מהקשר: <ul style="list-style-type: none"> אם בני הזוג בני אותו מין- מי שידון הוא ביהמ"ש מכוח חוק השיפוט בענייני התרת נישואין(מקרים מיוחדים) אם בני הזוג יהודים- חייבים לעבור בביה"ד הרבני, ביה"ד הרבני דורש גט מספק או גט לחומרא ("נישואי ביאה"). לאחר פרשת בני נוח- ייתכן שצריך רק הצהרה שיפוטית. עילת הגירושין היא קרע בלתי ניתן לאיחוי. אם בני הזוג בני דתות שונות: נישואי רומניה- סוגיית ההכרה נותנה בצ"ע. ברק באוביטר נוטה כן להכיר בנישואי תערובת נערכים בחו"ל ותקפים לפי דין מקום עריכתם (כללי ברירת הדין האמריקאים). מי שידון הוא ביהמ"ש מכוח חוק השיפוט בענייני התרת נישואין(מקרים מיוחדים) 	<ul style="list-style-type: none"> יכולים להיות או ידב"צים או להינשא בנישואים אזרחיים. סוגיית ההורות- ניתן לאמץ בישראל (ירוס חקק) וניתן גם לאמץ בחו"ל ולהירשם בישראל כהורים (ברנר-קדיש). בהליך פונדקאות יש צו הורות פסיקתי לבן הזוג של ההורה הביולוגי. היציאה מהקשר- לא צריכים גט! פס"ד עוזי אבנן פס"ד של המחוזי (השופט אליהו)- תנת אי ההכרה- אם ביד"ר לא מכיר בנישואים הוא לא יכול לדון בגירושים שלהם. מתגרשים בבית המשפט למשפחה לפי ס' 1 לחוק התרת נישואין. אלו למעשה גירושין אזרחיים בישראל.
<p>מזונות אישה</p>		<p>ס' 4 לחוק שיפוט ביה"ד- זכות ראשונים לאישה;</p>	<p>דין דתי: חוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות) ס' 2+סימן 47</p> <p><u>הבעל מחויב במזונות אשתו עד לגט. "עולה עימו ואינה יורדת עימו"- הזכות תלויה בהתנהגות האישה על בסיס הסטנדרט הכפול של קוד ההתנהגות המינית הנדרש ממנה. בנוסף, יש טענת קיזוז אם היא כבר קיזוז אם היא כבר עובדת.</u></p> <p>מזונות אזרחיים גם לנישאות כדמו"י- ברק המזונות האזרחיים (ברק הסתייג מבכך במפורש בפס"ד) + פס"ד עקרת הבית (האוביטר התייחס דווקא למי שנשאו כדמו"י).</p>	<p>דין דתי: חוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות) ס' 2+סימן 47</p> <p><u>הבעל מחויב במזונות אשתו עד לגט. "עולה עימו ואינה יורדת עימו"- הזכות תלויה בהתנהגות האישה על בסיס הסטנדרט הכפול של קוד ההתנהגות המינית הנדרש ממנה. בנוסף, יש טענת קיזוז אם היא כבר עובדת.</u></p> <p>*קיימת הסתייגות בפסיקה להחלת מזונות אישה לפי דין דתי בנישואים אזרחיים.</p> <p>דין אזרחי: מזונות אזרחיים ברק המזונות האזרחיים+ פס"ד עקרת הבית</p>	<p>מזונות אזרחיים</p> <ul style="list-style-type: none"> ברק המזונות האזרחיים: בוחנים את מערכת היחסים בין הצדדים ומנסים להבין ממנה האם נוצרה התחייבות הדדית (חוזה) לכלכל זה את זה. פס"ד עקרת הבית- האוביטר של ברק-ארז מזונות משקמים מכוח עקרונות של הסתמכות, הגינות ותו"ל <p>מזונות אזרחיים לא תלויים בגובה ההשתכרות של האישה ולא במזור שלה!!!</p>	<p>מזונות אזרחיים</p> <ul style="list-style-type: none"> ברק המזונות האזרחיים: בוחנים את מערכת היחסים בין הצדדים ומנסים להבין ממנה האם נוצרה התחייבות הדדית (חוזה) לכלכל זה את זה. פס"ד עקרת הבית- האוביטר של ברק-ארז מזונות משקמים מכוח עקרונות של הסתמכות, הגינות ותו"ל
<p>משמורת</p>	<p>סימה לוי- נושא שמעמעם טבעו נתון לשינוי.</p>	<p>נושא שכרוך מטבעו לתביעת הגירושין (פסד שרעבי).</p>	<p>דין אזרחי- חוק הכשרות המשפטית והאפטרופסות שקובע את עקרון טובת הילד כעקרון על. ההבדל בין הערכאות- ביה"ד: ס' 25 לחוק- חזקת הגיל הרך; ביהמ"ש האזרחי- שיח של משמורת משותפת</p>	<p>דין אזרחי- חוק הכשרות המשפטית והאפטרופסות שקובע את עקרון טובת הילד כעקרון על. ביהמ"ש - נוטה להחיל משמורת משותפת ולא להיצמד לחזקת הגיל הרך (ס' 25)</p>	<p>דין אזרחי- חוק הכשרות המשפטית והאפטרופסות שקובע את עקרון טובת הילד כעקרון על. ביהמ"ש- מסמך על דעת מומחים; (מיכל דוד)</p>	<p>הסדרי ראיה עם בנה של בת זוג לשעבר- לא ניתן לבטל את האימוץ אחרי פרידה.</p> <p>דין אזרחי- חוק הכשרות המשפטית והאפטרופסות</p> <p>ביהמ"ש האזרחי- נוטה להחיל משמורת משותפת ולא להיצמד לחזקת הגיל הרך (ס' 25)</p>
<p>חינוך</p>		<p>לא כרוך מטבעו. נדרשת כריכה מפורשת. הלכת פלורסהיים- אם כורכים את המשמורת לביה"ד זה לא כורך אוטומטית את החינוך. עליזה אמיר- אם תובעים בביהמ"ש אזרחי את המשמורת זה כולל גם את החינוך.</p>	<p>דין אזרחי- חוק הכשרות המשפטית והאפטרופסות שקובע את עקרון טובת הילד כעקרון על. ההבדלים בין הערכאות: ביהמ"ש- מסמך על דעת מומחים; ביה"ד- רואה את טובת הילד כחינוך דתי (מיכל דוד)</p>	<p>דין אזרחי- חוק הכשרות המשפטית והאפטרופסות שקובע את עקרון טובת הילד כעקרון על. ביהמ"ש- מסמך על דעת מומחים; ביה"ד- רואה את טובת הילד כחינוך דתי (מיכל דוד)</p>	<p>דין אזרחי- חוק הכשרות המשפטית והאפטרופסות שקובע את עקרון טובת הילד כעקרון על. ביהמ"ש- מסמך על דעת מומחים; (מיכל דוד).</p>	

נושא	נישואים כדמו"י		ידועים בציבור (13)	נישואים אזרחיים (14)	בני אותו מין (15)
מזונות ילדים	לא ניתן לכרוך- הלכת שרגאי מבחינה בין 2 סוגי תביעת למזונות- תביעת שיפוי או תביעה עצמאית של הילדים. בג"צ מאוחר יותר אישרר את הלכת שרגאי מול דעת המיעוט של הנדל.	<ul style="list-style-type: none"> דין דתי לפי סימן 47 לדבר המלך- מתחת לגיל 6, האב משלם על כל המזונות ההכרחיים וכל השאר זה "דין צדקה" ומתחלק בין האב לאם. בביהמ"ש: יש תחולה יותר שווינית- הלכת המזונות במשמורת משותפת: השופטים מתחמים למקרים בהם מתקיימים: (1) משמורת משותפת פיזית; (2) השתכרות שווה. ההלכה: יש לעשות קיוווד בעין בהוצאות תלויות שהות; יש להעביר מחצית מסכום ההוצאות שאינן תלויות שהות להורה המרכז. ההלכה תקפה גם בביה"ד החל ממתן פס"ד (2017), ואינה תופסת לגבי ילדים מתחת לגיל 6. בפועל, בתי המשפט מחילים גם כשיש פערי שכר במשמורת משותפת. 	<p>מזונות אזרחיים</p> <p>פס"ד אלמוני מזונות ילדי ידועים בציבור- ביהמ"ש קבע שהגבר חב במזונות ילדי הידועה בציבור שלו על אף שאינו אביהן המאמץ או הביולוגי מכוח קונסטרוקציה חוזית.</p>	<ul style="list-style-type: none"> דין דתי לפי סימן 47 לדבר המלך- מתחת לגיל 6, האב משלם על כל המזונות ההכרחיים וכל השאר זה "דין צדקה" ומתחלק בין האב לאם. בביהמ"ש: יש תחולה יותר שווינית- הלכת המזונות במשמורת משותפת: השופטים מתחמים למקרים בהם מתקיימים: (1) משמורת משותפת פיזית; (2) השתכרות שווה. ההלכה: יש לעשות קיוווד בעין בהוצאות תלויות שהות; יש להעביר מחצית מסכום ההוצאות שאינן תלויות שהות להורה המרכז. ההלכה תקפה גם בביה"ד החל ממתן פס"ד (2017), ואינה תופסת לגבי ילדים מתחת לגיל 6. בפועל, בתי המשפט מחילים גם כשיש פערי שכר במשמורת משותפת. 	<p>מזונות אזרחיים</p> <p>פס"ד אלמוני מזונות ילדי ידועים בציבור- ביהמ"ש קבע שהגבר חב במזונות ילדי הידועה בציבור שלו על אף שאינו אביהן המאמץ או הביולוגי מכוח קונסטרוקציה חוזית.</p>
רכוש	נדרשת כריכה מפורשת (גולדמן).	דין אזרחי- חוק יחסי ממון\הלכת השיתוף . מכוח הלכת בבלי גם כלפי מי שנישאו לפני חקיקת חוק יחסי ממון. חריג- ס' 13(ב) - בני הזוג הסכימו שהדין הדתי יחול עליהם.	<p>הדין החל- הלכת השיתוף.</p> <p>יש להוכיח כוונת שיתוף- לשאול למה התכוונו הצדדים</p> <p>אם עשו הסכם ממון כדן (לא חייב באישור ובכתב כי הם לא נשואים- הלכת נציה)- הוא תופס לפי חוק יחסי ממון.</p>	דין אזרחי- הלכת השיתוף . אם חתמו על הסכם ממון- ההסכם יחול עליהם לפי חוק יחסי ממון. לא ברור אם חוק יחסי ממון חל ערכאות נמוכות כן מחילות . ברק בפרשת בני נוח- לא תהיה כריכה לביה"ד בעניינים רכושיים אבל בפועל בתי הדין לא מקבלים את זה.	<p>הדין החל- הלכת השיתוף. יש להוכיח חזקת שיתוף.</p> <p>פס"ד דיון בחזקת השיתוף ביחס לבנות זוג חד מניות שלא יכולות להינשא בישראל- ברק-ארז אומרת שחובת ההוכחה של בני זוג חד- מיניים את חזקת השיתוף תאה במובן יותר מבני זוג שיכולים להינשא.</p> <p>לא ברור אם חוק יחסי ממון חל ערכאות נמוכות כן מחילות.</p>
ירושה		ס' 55 לחוק הירושה - ידועים בציבור נכנסים תחת 'ירושה ע"פ דין' אם חיים יחד ללא נישואים, מנהלים משק בית משותף, ומקיימים חיי משפחה. הם לא זכאים לרשת אם אחד מהם היה נשוי לאחר (כלומר, לא חל במצב שאחד הצדדים נשוי למשל כתוצאה מעגינות). לעניין נושאים אחרים - אין השלכה שבני הזוג היו נשואים בהיותם ידועים בציבור (פס"ד ביגמיה בפועל).	פרשת נישואי רומניה (נישואי תערובת)- ברק מכיר בנישואים אזרחיים כנישואים לצורך חוק הירושה.	פס"ד שר- החלת ס' 55 לחוק הירושה גם על בני זוג בני אותו מין ידועים בציבור.	

נושא	הלכת השיתוף	חוק יחסי ממון
על מי חל?	זוגת שנישאו לפני שנת 74 (גם זוגות שנישאו בחו"ל) – חוקה קוגנטית. די בעצם החיים המשותפים כדי ליצור שיתוף גם ברכוש שלמעשה לא נצבר במשותף. ידועים בציבור (שלא חתמו על הסכם אחר) – יש חובת הוכחה לשיתוף.	– בני זוג ששעשו הסכם ממון ועמדו בתנאים (נשואים/ידב"צ) – הולכים לפי ההסכם לא משנה מתי נישאו. ס' 1+2' לחוק יחסי ממון – ההסכם חייב להיות בכתב ולעבור אישור של ביהמ"ש/ביה"ד (רק לגבי נשואים לא לגבי ידב"צים). ההסכם חייב לעמוד בדרישות אפילו אם לא מסדיר את מכלול הנכסים של הזוג אלא רק חלק (הלכת שי). החריג: ס' 5(א)3 – נכסים שהוסכם בכתב שלא יאוזנו- מוחרגים מאיזון הנכסים; פס"ד גמליאל – להחרגה כזו נדרש כתב בלבד ולא נדרש אישור בית דין. פס"ד קהלני+פגס – ביהמ"ש לא נכנס לתוכן ההסכם אם אושר כדין. קיימים תקדימים להפעלת הסכמי ממון גם אם לא עמדו במנגנון האישור כדי שלא להתחמק מהסכמות שנעשו בין הצדדים (בבלי; רודן). – בני זוג שלא עשו הסכם ממון: <ul style="list-style-type: none"> נישאו אחרי 74 (ס' 3) – חל עליהם הסדר איזון המשאבים שבחוק יחסי ממון. נישואים אזרחיים אחרי שנת 74 – אין הלכה בבורה.
טיב הזכויות	קניניות – הנטל הוא על מי שחצה לסתור את החוקה.	חוזיות
מועד תחילת השיתוף	תחילת השיתוף היא מיידית – אין צורך בגט. תום השיתוף הוא עם פירוד בני הזוג, בתום החיים המשותפים. ישנן מס' קודדות סיום שהפסיקה מדברת עליהן (הבעל עזב את הבית, הגשת התביעה של האישה, כשהתגלע הריב, כשנפתחו חשבונות נפרדים).	עד לשנת 2008 המועד היה מרגע הגירושין (ס'4 לחוק). תיקון מס' 4 הקדים את מועד איזון המשאבים. קנובלר יעקובי : ייתכן וניתן להקדים את מועד איזון המשאבים דרך הפעלת כלים של דיני קניין ודיני חוזים (הלכת השיתוף הכחושה).
נכסים משפחתיים - דירת המגורים, רהיטים, מטלטלי משק הבית והמכונית המשותפת.	הנטל על בן הזוג הסותר את הלכת השיתוף הוא כבד יותר מאשר בנכסים אחרים. דירת מגורים היא הנכס המשותף המובהק בין בני הזוג.	יש איזון משאבים
נכסים עסקיים	יותר קל לסתור שותפות בנכסים עסקיים מאשר בנכסים משפחתיים.	יש איזון משאבים
נכסי עתודה כלכלית- חסכונות וקופות גמל, יכולת השתכרות.	פס"ד רון ולידאי	אין איזון משאבים ס' 5(א)2
הון אמנשי- כושר השתכרות, מוניטין אישי, פנסיה, פיצויי פיטורין.	ריבלין ההון האמנשי – הלכת השיתוף תחול גם על ההון האמנשי. הון אמנשי הוא נכס. לרוב אצל זוגות נשואים עם ילדים שאחד הצדדים מרוויח פחות מיכולת ההשתכרות שלו בגלל שבחר להקדיש יותר זמן לבית (תמונת ראי למוזנות האזרחיים ע"ב הרציונל השיקומי). לקוחים בחשבון את: <ul style="list-style-type: none"> הפער שנוצר עקב הנישואין – רק החלק של המאמץ המשותף מתחלק שווה בשווה. יש לגרום מהפער את התמורה לכושר ההשתכרות שבאה מכישרון אישי אן שנוצרה קודם לקשר הזוגי אן לאחריו. התחשבות בנסיבות – גיל, משך הנישואים, טיבם, הפרשי ההשתכרות, השכלה, מה הוויתור שכל אחד עשה. דרך התשלום- תשלומים עתיים. מעמד ההון האמנשי בביד"ר וביהמ"ש: ביד"ר – לא מכיר בהון האמנשי כנכס, הוא יתפוס זאת כגזל ולא יחלק אותו ביהמ"ש – מכיר בהון האמנשי כנכס.	– חוק יחסי ממון אינו מכיר בהון אמנשי או בכושר השתכרות מוגבר כנכס אלא רק מאפשר להכיר בזה במסגרת שקילת נסיבות מיוחדות של ס' 8- חריגה מהאיזון. – לפי ס' 2)8 – רכיב ההון האמנשי הוא פרמטר חריג שביהמ"ש יוכל להתחשב בו במסגרת הפעלת שק"ד שלא לפסוק 50-50. חלוקה לפי ס' 8 בשל פערי שכר – התחשבות בהון האמנשי מכוח ס' 2)8 יתקיים רק במקרים חריגים בהם רואים פערי שכר מאוד גדולים. התחשבות בהון האמנשי תחת ס' 8 אינה תלויה בשאלת מקור ההון ומקור הפער (לעומת הלכת השיתוף שהדגש הוא שפער יקרה במהלך החיים הזוגיים). דרך התשלום – לא ברור אם ניתן לתת תשלומים עתיים, מה מהווה נסיבה מיוחדת? <ul style="list-style-type: none"> אוביטר באבו רומי+ חלוקה לפי ס' 8 בשל פערי שכר – כאשר יש בן זוג חלש שנשללת ממנו דירת המגורים. פער כלכלי בין בני הזוג. פס"ד אלימות לעניין ס' 8- ברק-ארז: אלימות קיצונית עד לניסיון רצח השוללת את אנושיותה של האישה- שוללת את זכותו של הבעל לזכויות בפנסיה של האישה. מלצר: נוטה לגישה שגם אלימות לא קיצונית היא נסיבה מספיקה (פגיעה באוטונומיה). בגידה לעניין ס' 8- בגידה לא מהווה נסיבה מיוחדת. יש הפרדה בין מוסר לזכויות רכושיות. פס"ד שיתופיות מוחלשת – מקום שבין בני הזוג שוררת שיתופיות מוחלשת נוכח העובדה שאחד מבני הזוג מקיים מערכת זוגית מקבילה, בידיעת הצד השני, יש מקום לתת לכך ביטוי באופן חלוקת הנכסים תוך שימוש בהוראת ס' 2)8).
נכסים חיצוניים- נכס שנרכש לפני הנישואין, ניתן במתנה או ניתן בירושה בתקופת הנישואין.	הרישום ע"ש צד אחד, כשלעצמו לא סותר את השיתוף, הכל נבחן בנסיבות העניין. דירת מגורים- קשה מאוד לסתור שיתוף. פס"ד בריל – יותר קל לסתור את הלכת השיתוף בנכסים חיצוניים (יש פגיעה ברציונל של הסכמה מכלל ע"ב חיים משותפים) זאת ע"ב טיב יחסיהם של בני הזוג.	ס' 5(א)1 לחוק יחסי ממון – מחריג את הנכסים החיצוניים. הפתרון- דוקטרינת השיתוף הספציפי (קנובלר-יעקובי + אבו רומי) – לשים לב שזו כבר לא חוקה ויש צורך להוכיח כוונת שיתוף. <ul style="list-style-type: none"> ☒ בן גיאת – ניתן להוכיח שיתוף ספציפי דרך הדינים הכלליים- דיני הקניין ודיני החוזים. ☒ פס"ד תווית הפרמטרים ליצירת שיתוף ספציפי – מעבר לקיומם של חיי נישואין משותפים, יש לדרוש "דבר מה נוסף" שיעיד על כוונת שיתוף בנכס הספציפי. ☒ בג"צ הבוגדת – שללו שיתוף ספציפי בנכס בשל בגידה של האישה. עמית במיעוט – פס"ד נוגד את פס"ד בבלי שאומרת שיש לפסוק לפי דין אזרחי בענייני רכוש. אין להתחשב באשם במסגרת חלוקת הרכוש. כמו שאין להתחשב בבגידה במסגרת ס' 8. מינץ ושטיין – מצדדים בביה"ד ומפרשים את הנושא כאי-הענקת זכויות ולא שלילת זכויות. זו לא זכות קניינית אלא אובליגטורית ולכן אין כאן שלילה של הזכות (מפרשים כמו שפירש ביה"ד – מעיין מתנה שהגבר נתן לאשה). ☒ דנג"צ הבוגדת – הנושאה חיות מדברת על הזכות שנוצרת בשיתוף כקניינית וקובעת שבגידה לא יכולה לשלול זכות זו בדירת המגורים. ☒ ניסיון להוכיח שיתוף ספציפי שלא בדירת המגורים – ביהמ"ש אומר שהשיתוף הספציפי יחול רק על דירת מגורים ולא על נכסים חיצוניים אחרים. בשורה תחתונה, יש קושי להוכיח שיתוף בנכס שהוא לא הדירה.
שיתוף בחובות	פס"ד אניטה שלם – יש שיתוף גם במצב של חובות. השיתוף אינו חל מקום שהחובות נצברו: <ol style="list-style-type: none"> (1) לא בדרך גרילה (קזינו, הימורים פרועים בבורסה, מימון מאהבת וכו'). (2) בעלי אופי אישי מובהק. (3) חובות שנוצרו עקב הוצאות שהוצאו תוך הפרת נאמנותו לבן זוגו. (4) חובות שמעמם טיבם אין זה מן הצדק לשתף את בן הזוג האחר (תנאי "סל"). ברק בפס"ד אניטה שלם – נוקט בגישת ביניים לעניין מועד השיתוף בזכויות ובחובות: <ul style="list-style-type: none"> נכסים משפחתיים מובהקים – השיתוף נוצר בתחילת הקשר. יתר הזכויות והחובות – השיתוף נוצר רק במועד הקריטי (כשהזוג מתגרש, מוות). דירת המגורים – למרות שהיא נכס משפחתי מובהק, מדובר בחוב עסקי של הבעל והשיתוף מתגבש רק בגירושין. לכן תו"כ הנישואין-האישה אינה חייבת בחוב בעלה וחצי הדירה נשארת לבעלתה.	ס' 6(א) לחוק יחסי ממון – השיתוף בנכסים לצורך זכויות תקף גם לגבי חובות.

האם הלכת השיתוף מתקיימת במקביל לחוק יחסי ממון אחרי חקיקתו (ס' 4)?

פס"ד יעקובי – מחלוקת האם ניתן להחיל את הלכת השיתוף במקביל להסדר איזון משאבים- לא התקבלה הכרעה; **פס"ד אבו רומי** – החלת הלכת השיתוף במקביל לחוק יחסי ממון ***כוונת** שיתוף

ספציפית וזה ממשיך לחול במקביל לחוק יחסי ממון. – זו כבר לא קביעה קוגנטית ויש להוכיח.